

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Arisztokratáink s a magyar ipar.

Pécs, 1900. november 27.

Mikor politikusok és nemzetgazdák a nemzet vagyoni izmosodása érdekében sürgetik a magyar ipar fejlesztését, a magyar kormány eleget vél tenni e kívánalomnak azzal, hogy kiadja az utasítást a közszállításoknál egyenlő minőség és ár esetén a hazai iparnak előnyben részesítése iránt és felhívja az ország társadalmát, hogy szükségletei beszerzésénél pártolja a magyar ipart — hazafiságból; iparunk leghathatósabb fejlesztőjéről, az önálló vámterület berendezéséről azonban hallani sem akar. Állítson fel sorompókat az idegen áru ellen minden magyar család a saját háza küszöbén s a magyar ipar virágozni fog; ezzel a jelszóval fődözi a saját tehetetlenségét.

Mert mi türes-tagadás, az kétségtelen, hogy manapság kiveszett már társadalmunkból az a tettekben nyilvánuló sovinizmus, a mely a negyvenes években ezzel a jelszóval csodákat volt képes művelni. Manapság csak szónokolni tudunk hazafiságról, de ha vásárolni akarunk valamit, akkor tele vagyunk gáncscsal, kritikával a magyar ipar termékei iránt, a melyek sem csin, sem tartósság, sem jutányosság szempontjából nem versenyezhetnek a külföld termékeivel.

Sokan a nagy urakat, arisztokratáinkat okolják e miatt, mert nem járnak elől jó példával, minden szükségletüket a külföldről szerzik be, pedig nekik állna leginkább módjukban a hazai műipart lábra állítani úgy közvetlenül a saját nagy megrendeléseikkel, mint közvetve a példájukon induló alsóbb néposztályok irányításával. Mert kétségtelen, hogy középosztályunkban a lehető legnagyobb mértékben grasszál a nagy urak majmolásának szenvedélye. Legtöbben azt nézik, hogy mit csinál X. gróf vagy Y. báró s mikor azt látják, hogy ezek fitymálva haladnak el a hazai iparos mellett s nem isznak mást, mint francia pezsgőt, nem viselnek mást, mint rumburgi inget, angol kabátot s butoraikat is Londonból hozatják, akkor ők is alpári dolognak tartják magyar gyártmányt venni s ha nem is követhetik mintaképüket a francia vagy angol piacra, hát legalább Bécsbe, Brünnebe, vagy más osztrák piacra mennek szükségleteikért, mert hát ez — sikk!

Nos hát társadalmunknak ezzel a beteges irányzatával számolnunk kell, mert arisztokratáinkat semmiféle hazafias frázis nem fogja rábirni arra, hogy odahagyják előkelőnek vélt külföldi forrásaikat, már csak azért sem, mivel oda nem követheti őket minden „paraszt”. Ha akad is közöttük egy-két lelkes hazafi, aki a magyar ipar fejlesztését tűzte ki életcéljául, azt ugyan nem követik, hanem legfőlebb évődnek vele parasztos gusztusa miatt. Így járt Zichy Jenő gróf is, akit bizony épen nem dicsőítési célzattól neveztek el gunyosan „ipargrófnak”. Hasonlóképp célt tévesztett Acél Béla báró is, aki azért hozatta Londonból a park-klub és az országos kaszinó mintaberendezését, hogy a hazai iparosok műizlést tanuljanak belőle s képesítést nyerjenek magasabb igények kielégítésére is. De hát erre nem igen nyílt alkalmuk, mert arisztokratáink nem hazai iparosoknál rendeltek a hozott mintaberendezéseknek megfelelő tárgyakat, hanem a mintát szállító angol cégekhez fordultak megrendeléseikkel.

Arisztokratáinkra tehát nem számíthatunk a hazai ipar fejlesztése körül indított akciónál. Tán majd ha sikerült már műiparunkat a tökély fokára emelni, kegyeskednek elfogadni ennek produktumait is, de arról ne is álmodozzunk, hogy kezdetleges iparunkat gyámoltalanságában támogassák csupa hazafiságból. A középső és alsó néposztályok fogyasztó közönsége az, a melyre iparunk támaszkodhatik, de ez a támasz is nagyon gyöngye, ha annak alapul csak a nemzeti sovinizmust adják, a mely bizony gyéren van meg ezekben az osztályokban is.

Céltudatos közgazdasági politika szükséges ehhez az állam részéről, amely megvédelmezi idehaza a gyenge ipart a külföld szertelen versenye ellen. Ez pedig másképp, mint az önálló vámterület berendezésével el nem érhető. Majd ha a vámsorompónál megdrágítjuk az osztrák iparcikket is, ráfanyalodik a hasonló minőségben olcsóbb magyar iparcikre a középosztálynak az a része is, amely a főuri tempó majmolásából azt eddig megvetette. Szaporodván pedig a magyar cikkek kelete, tökéletesedni s mind jutányosabbakká is fognak azok válni.

Hisz csak körül kell tekintenünk a külföld elsőrendű gyáraiban és műipari

műhelyeiben, özönével találunk ott magyar munkásokat, művezetőket, sőt gyárosokat is, akik fényes tanubizonyságot tesznek a magyar ember rátermettségéről és ezek bizonyára nem a hazájuk iránt való megvetésből keresték föl a külföldet, hanem mert idehaza nem nyílt terük képességeik érvényesítésére. Ha a magyar ipar megnyeri azt az állami védelmet, a melyet minden állam nyújt a maga iparának, majd visszatérnek őseik földjére azok a honfitársaink, akik már most is büszkeségei, leghasznavehetőbb munkásai a külföld fejlett iparának.

Ha arisztokratáinknak csupa különcdösből még akkor is tetszeni fog majd a külföldre járni szükségleteikért, tegyék, ezzel nem fogják a magyar ipart megakasztani fejlődésében s legalább a magyar kincstárt fogják gazdagítani a behozatali vámmal, a mely akkor egészen minket fog illetni, míg most a közös vámterület egész vámjövödelme a közös költségekre megy, a melyhez csak a kvóta arányában tartoznánk hozzájárulni.

Közuti költségvetésünk.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1900. november 27.

Pécs város közigazgatási bizottsága mai rendkívüli ülésében tárgyalta a városnak 1901. és 1902-ik évekre szóló közuti költségvetési előirányzatát. A tárgyalás során sok érdekes adat merült fel, melyek felett a bizottság sem tért napirendre, hanem az azokban jelzett hiányok pótlása és bajok szanálása céljából megtett annyit, a mit egyelőre tehet.

Mindenekelőtt az tűnik ki a költségvetésből, hogy a városnak a közutakra évenként jó summa kiadása van s ezzel a nagy terhet képező szolgáltatással szemben nincs megfelelő ellenszolgáltatás. Hiszen törvényhatósági közutaink nagy része nem valami dicséretes állapotban van; toldozzák-foldozzák őket egész éven át, mégis hamar feltörnek, nyáron porosak, télen sárosak.

Erre vonatkozólag tervbe van véve egy új fedanyag használata. Az eddigi fedanyag olcsó ugyan; de hát ha rossz, akkor az olcsóság nem ér semmit. Az állami építészeti felügyelőségnek két évi tapasztalata van már egy új fedanyag használhatóságáról s ez a püspök zobáki bányájából való trachit kő, mely teljesen tartós és az eddigi tapasztalatokból kombinatívára lehet mondani, hogy nyolc-tíz évig kibírja az utakon. És nem is poros, tehát közegészségi szempontból is sokkal meg-

A BÉKA!

A BÉKA boltos tisztelettel értesíti a t. hölgyközönséget, hogy raktáron vannak szép, újdivatu női ruhaszövetek, flanellek, selymek, zephir és barchetek, továbbá vászon, kanavász és chiffonok.

Agyterítők, függönyök, szőnyegek, selyem- és caschmir-paplanok és menyaszszonyi kelengye. — Mődjában áll tehát mindenkinek az őszi és téli saisonra szükségletét kevés pénzért a BÉKA-nál fedezni. **Irgalmasok-utca 10. Saját házban.**

— Nagy raktár valódi angol férfi-szövetekben a legújabb és legjobb minőségben. —

felelőbb, mint a mi közutaink fedanyaga. Ily fedanyaggal való utépitésre nézve már árlejtést is tartott a város s egyelőre a Zsolnay-gyártól a Bedő kávéházig terjedő közut fedése van tervbe véve ezzel az anyaggal.

Csak egy itt a bökkenő. A trachit hengereléséhez nem megfelelő a mai henger; *gőzhenger* kell hozzá, a mi pedig csak nyolcezer forintot szerezhető be. Így tehát egyelőre jámbor óhaj marad közutaink *teljesen megfelelő* állapotba hozatala s minden megy — a rossz fedanyag rovására.

Új közut csak egy épül a jövő két esztendőben. Ez pedig a *keszűi-ut*, mely a katonai lövöldét és a sátorlábort összeköti. Ennek a kiépítését is tulajdonképen a katonaság sürgette, mert hát »sok bakancs romlik« a mostani uton s kézierő hozzájárulást is ígértek, ha a város az utat kiépíti.

Hangzottak egyéb kifogások is közutaink ellen. Hogy életveszélyes a közlekedés sok helyen; hogy magánosok erőszakkal foglalnak el a közutakból, melyeken a vizletolyások és egyéb létesítmények mind akadályai a közlekedésnek. Egyelőre azonban ez is mind a régi-ben kell, hogy maradjon. Majd ha eljön az »általános rendezés« nagy munkája, akkor lehet csak szó a javításokról.

Az ülés lefolyásáról szóló tudósításunk következő:

A főispán Budapestre utazván ma, Majorossy Imre polgármester elnököl az ülésen, melyen megjelentek: Tróber Aladár dr., főjegyző; Tichy Ferenc dr., első aljegyző Drăgonescu Döme, kir. pénzügyigazgató Fekete Mihály, városi tisztifőügyész; Kovácsfi Kálmán, állami főmérnök; Salamon József, kir. tanfelügyelő; Círer Elek dr., tisztifőorvos; Ráth Mátyás; Déván Ottó, kir. ügyész; Egrý József; Krasznay Mihály; Erreth János; dr. Záray Károly; Nendtvich Andor, árvaszéki elnök; Szuly János és Kindl József, bizottsági tagok.

Kovácsfi Kálmán, kir. főmérnök, mint előadó, ismertette a közuti költségvetési előirányzatot. Az előirányzat az 1901. évre hatvanhatezerhusz korona, az 1902. évre hatvanhatezer korona 42 fillérben állapítja meg a közuti költségvetés kiadásait; a bevételt pedig hatvanhatezer koronában úgy az 1901-ik, mint az 1902-ik évre. Így tehát az

egyenes adó után kivetett utadót nem kell emelni, mert a jövő évre 44 korona ezévi maradvány is járul a bevételekhez s ezek a kiadásokkal fedezik egymást; vagyis az utadó marad az eddigi kilenc százalék.

A költségvetés részletes ismertetését a kiadások felsorolásával kezdette a királyi főmérnök. E kiadások tételei a következők: személyzet fizetése 6790 korona, melyben egy osztálymérnök, egy számtiszt és egy utmester fizetése foglalatik; hivataliszolga fizetése 500 korona; napidíjasok fizetése 1420 korona; hivatali helyiség 500 kor.; irodai költségek 200 kor.; utiátalány 400 korona.

A személyi és dologi kiadások em két tételénél Záray Károly dr. szólalt fel, óhajtván, hogy kiküldetésben levő hivatalszolgák részére fuvarról gondoskodva legyen. A mit a polgármester meg is ígért.

A kiadások nagyobb részét az utépitési és utfenntartási tételek foglalják magukban. Van hat utkaparóknak, 600 korona fizetéssel. Segéd munkásokra és fuvarosokra felvétel tizenhétézeröt száz korona, a mely összegben azonban a hengerelési munkálatok is bennfoglaltnak. Utkaparóházak és szerekre 400 korona van felvéve. Fedanyag beszerzésére és kavicsbányabérletre tizennégyezer korona vételt fel.

Itt úgy a királyi főmérnök, mint a polgármester előadták, hogy a *szobáki trachit kővel* fognak legközelebb kísérletet tenni az utak fedésére nézve, mert a mi anyag nem megfelelő.

Hidak fenntartására 1000 korona van felvéve a költségvetésbe. Van pedig 16—18 hidunk. Új utak készítésére 3850 koronát vettek föl. Kiegészítik pedig a *keszűi utat*, mely a sátorlábort a lövöldével összeköti.

Záray Károly dr. a tételnél kérdést intézett, hogy a *budaikülvárosi állomáshoz* vezető ut törzskönyvezve van-e és a vasut hozzájárulása ki van-e kötve az ut esetleges javítása esetére?

Az ülés az ut törzskönyvezését elrendelte s a vasut hozzájárulásának kikötéséről is gondoskodott. Mert — bár ez máshol mindenütt megvan — nálunk nincs úgy, mint máshol, mondta a polgármester, mivel a vasuti vám tarifa első sorban a vasuti utak fenntartására adatván meg, a hozzájárulást eddig nem kötötték ki.

A kiadások további részletei: az utalap terhei 1901. évre 6175 korona; az 1902 ik évre 5808 korona. Előre nem látott kiadásokra 1500 korona. Terhelő tőkék visszafizetése 11.648 korona.

Mindeme tételek állnak, a legutolsó külön megjegyzéssel, az 1901 ik és az 1902-ik évekre is.

A bevételek részletezése ezekkel szemben igen rövid. Egypár tétel van csak: bírságpénzekből 400 kor., utadó megváltásból tizenhét-tizennevezer korona és a kilencszázalékos utadóból ötvenkétezer korona várható. Így tehát hatvanhatezer korona esik majdnem ugyanannyi kiadásra.

Záray Károly dr. figyelmeztetett ezek után az utak rossz állapotára, veszélyes voltára, s egyéb anomáliákra. S kért bizottságot kiküldeni az utalap megvizsgálására.

Kovácsfi Kálmán kir. főmérnök a hibák javítását lassankint helyezi kilátásba. Majorossy Imre polgármester előadja, hogy miniszteri kiküldöttek is megvizsgálták az utalapot, de azért ajánlja Kindl Józsefet és Záray Károlyt e célra kiküldeni.

Az ülés ezt el is fogadta s a költségvetés tárgyalását ezzel jóváhagyólag befejezte s az ülés tizenegy órakor véget ért.

A költségelirányzat tizenöt napig közszemlére lesz kiteve s azután beterjesztik tárgyalás végett a városi közgyűlésnek.

Hirek.

Pécs, 1900. november 27.

„Mitgefűhl.“

Ne tessék zokon venni, hogy mi, a kik kész örömmel pusztitanánk ki minden idagen szót Magyarország és kapcsolt részei területéről, ez egyszer németül írjuk a címet mondanivalónkhoz. De hát ezt a »mitgefűhl«-t, a miről beszélni akarunk, a magyar »részvét« szó vissza nem adja. A magyar részvét igaz, becsületes szánakozás, az a »mitgefűhl« pedig, mire ma a *Jugend* c. magyarfaló német újság bennünket felhí, frázis, hazug porhintés a világ szemébe.

Az említett újság szerkesztősege arra hí fel bennünket, hogy a levélhez mellékelj anzikskártyákon tömegesen fejezzük ki részvé-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Szkéndzsics Jakov.

(Irtá: Budiszávlyevics Milán.)

A »Pécsi Figyelő« számára szerbből fordította:

Skrbics Tivadár.

(Folytatás és vége.)

Utánam Jakov jött be. Nagyon lépett a magas küszöbről s hatalmas bocskorai jókora nyomokat hagytak a padlón.

A korcsmárosné ráivalt.

— Mit akarsz itt? Itt nincs helyed, sem neked, sem a bocskorodnak! Aztán ni: pipázol is!

A öreg zavarba jött s kifelé indult, még mindig nagy nyomokat hagyva maga után. Szégyenkezve tekintett nagy lábbelijére. A kormárosné vállon ragadta.

— Mondom, menj ki innét! — kiáltott rá s kifelé taszigálta.

Az öreg fiára nézett. Ez elpirult, aztán közbömbösen nézett körül a szobában.

— Igen, igen; Magda, adjon ennek a kocsisomnak is egy garasért kenyeret és egy fél liter bort. Ich werde zahlen!

A mig megfordultam, eltűnt az öreg is, Magda is. A fiatal Szkéndzsics még mindig fel és alá sétált a szobában s végre megállt előttem.

— Itt van ni, látja népünk mindig fa-

ragtalan marad. De hagyjuk ezt! Nevem: Szkéndzsics Miháilo. — És meg hozzátette: Ugyebár: nehéz név? meg kell majd változtatnom!

Én is megneveztem magamat és hely után néztem.

Nagyon beszédes volt Szkéndzsics Miháilo, folyton mosolygott. Gyorsan beszélt mindenről, a mi csak eszébe jutott, de legjobban hangoztatta azt, hogy népünk semmit sem tud, hogy műveletlen, — »durva, meine Herren, mint a pokróc, a mint azt a Szerémségben? — mondják!«

— Volt ön a Szerémségben — kérdém én.

— Nem, csak együtt szolgáltam egy odaválóval. Gyönyörű firma volt, mondhatom; mindenben pajtásom volt. Ugy éltünk, mint két testvér.

Igaz ugyan: szülei Németországból jöttek, de ő már . . . hazánk fia. A parasztok panaszára helyezték át . . . azt mondták, hogy durva, pedig higgye el, olyan finom ember volt, akárcsak ez a kisasszony, — és a fiatal Szkéndzsics az ajtó felé, a távozó Magda után kacsintott s erőltetve nevetgélt hozzá.

Hozzá csatlakozott az erdész is a maga medve hangjával s végre nekem is nevetnem kellett.

Kissé később kimenekültem ebédet rendelni s az öreget is látni akartam. Megvallva az igazat, megsajnáltam az öreget, dacára annak, hogy oly szögletesen viselkedett a be-

jövetelnél; hisz a világban oly érzéktelen s önző lesz az ember.

A kocsiszinben találtam Milivojjal. Egy kövön ült az öreg, a szénán egy darab fehér kenyér s egy fél liter bor állt — érintetlenül. Az a kuvasz is közelebb jött hozzá s messziről, éhesen nézett a kenyérre.

Fölöttünk a tetőre hulló csöppek egyhangu koppanása hallatszott, a ház körül pedig rekedten, búsan sűvöltött a szél.

Az örege néztem. Összerezzen s mintegy egykedvűnek akarván magát mutatni, a kenyeret tördelte. Osz szakála reszketett az izgatottságtól s a falat is nehezen csuszott le torkán. Rám tekintett; soh se felejtsem el tekintetét. Szemeiből mély bánat tükröződött vissza, tekintetében volt valami szolgálaias, mint annak a vizslának a tekintetében, mely az ütés elől a földre simul s onnét néz kétségbeesetten gazdájára. Hosszasan, mereven nézett rám az öreg, — azután lesütötte szemét és felsóhajtott.

Milivoj a lovakat gondozta s dalolt. Dala így végződött:

»Ha rám tekintsz, sóhajtozni,
Sirni fogsz, keservesen . . . «

A kocsis nem énekelt szépen, de dala az esőcseppek koppanása s a szél zugása közepette mégis megható volt. Titokban az örege néztem. Száraz, beesett arcán könny perdült s a kenyérre esett. Az öreg gyorsan nyelte le a falatot s félénken tekintett maga körül: nem-e látja valaki könnyeit? Nem

tünket Krüger apónak, ki immár hontalanul bolyong Európában. A felhívást aláírta vagy kétszáz német nagykereskedő, professzor, tanácsos, piktor és újságíró.

Kedves *Jugend*, Ön rossz helyre küldi hozzánk »Aufruf«-jait. A papirkosárban hever az immár anzikskártyáival egyetemben. Mi az ilyen részvétet, mely nem egyéb üres léhaságnál s a szeretet profanizálásáról, megvetjük és boszusan fordulunk el e vásári, oktanalármától.

Nincs nemzet, mely oly igaz, érző szívvel, oly meleg rokonszenvvel kísérte a burhősök dicső küzdelmét, mint mi magyarok s nincs nemzet, melyet oly mélyen lesújtott az ő gyászos pusztulásuk, mint bennünket. Hisz alig mult egy enberöltő el azóta, hogy magunk végigéltük e végzetet, bús tragédiát. Szívünkön még nem hegedt be a seb, melyet a mi dicső nagyjaink gyászos pusztulása okozott. Fenséges küzdelmünk és a ránk mért végzetes csapás hasonlatos mindenben az övékhez.

Fájó szívvel, könnyteit szemmel olvastuk a szomorú tudósításokat a jóságos *Krüger* apóról és dicsőséges seregéről. S ha hozzánk jönne, ha minket látogatna meg, minden magyar tárt karokkal ölelné keblére s vezetné verégszerető hajlékába.

De a szemforgató német urakkal nem paktálunk. Mert eszünkbe jut az az idő, mikor szorongatott helyzetében a derék *Krüger* kérve kérte a németek császáraját, ki egyttal az angol királyi rokona, hogy járjon közbe, s eszközöljön ki valami békés egyezséget.

A császár vállát vonogatta és hallgatott. Hallgattak a diplomaták is. És a sok sok professzor, piktor, író és tanácsos, a ki ma »Aufruf«-ot küldöz, mind, mind hallgatott.

Mikor tenni kellett volna, gyáván visszahuzódtak, meglapultak s most a mélységes gyász idején állnak elő szemérmetlen részvétükkel. A legyilkolt burhősök, kifosztott hajlékok, kirabolt aranybányák kárpótlásául — anzikskártyákat küldenek.

Ez a német »mitgeföhle«!

Köszönjük, de nem kérünk belőle.

M—O.

Napirend 1900. november hó 28-án.

Naptár: szerda, nov. 22. Róm. kath.: Rufusz. — Prot.: Szosztén. — Gör. kel. (nov. 16.) Guriasz. — Zsidó: Kislev 6. — Nap két 7 óra 27 perc-

mertem bántani; részvétet néztem rá s úgy tettem, mintha semmit sem láttam volna. Még egy darabot nyelt le az öreg, azután magához hívta a kutyát s darabonkint dobálta neki a kenyeret. Az eb hálásan csóválgatta a farkát s ügyesen kapta el a neki dobott falatokat, — az öreg merev tekintettel nézte mindezt, szeme megtelt könnyel — talán nem is tudta, hogy sir, annyira el volt keseredve. Végre magához tért. Félrefordult s kabátja ujjával megtörölte arcát, aztán Milivojt hívta magához:

— Milivoj, testvér, nesze egy kis bor, — mondá s hangja úgy reszketett, mint a repedt csengő.

Amaz nagyot huzott belőle.

— Idd ki, idd ki mind! — kiáltott rá az öreg.

Milivoj kiitta az egészet, aztán fellélegzett:

— Hát te nem iszol?

— Nem bírok, de nem . . . nem is akarok ebből a borból inni, — szólt erősödő

kor; nyugszik 4 óra 10 perckor. — Hold két délben; nyugszik este 11 óra 10 perckor.

Időjelzés. A központi meteorologiai intézet jelzése szerint: hűvös, ködös idő és éjjeli fagy várható, jelentékeny csapadék nélkül.

Színház: »Végrehajtó«; vigjáték.

— **(Negyvenéves jubileum.)** *Falvi Feilhauer* István, posta-távirda tanácsos ma üli állami szolgálatának negyvenéves jubileumát. Egy egész emberöltő az, mit a jubiléum a közszolgálatban, az állam szolgálatában becsülettel eltöltött. Tisztességes munka és vaszorgalom szép polcra emelte fel őt, a mely állás az ő szorgalmának s minden nyilvánosság elül elzárkózó munkálkodásának, melylyel negyven esztendeje immár, hogy a közért dolgozik, csak szerény jutalma. Ez ünnepélyes alkalomból hivatalnoktársai, jóbarátai és jó ismerősei ma délelőtt számosan felkeresték hivatalában s szívből üdvözölték őt, egyben kívánván neki a jövőre is minden jót. *Falvi* István jubiléum tiszteletére ma este a Nemzeti Kaszinóban hivatalnoktársai és jóbarátai bankettre gyűlnek össze, így is kívánván ünnepelni a jubiléumt, a ki hivatalnoktársai büszkesége, jóbarátainak és ismerőseinek öröme. Jubileuma alkalmával mi is csatlakozunk az ünneplők táborához s jókívánatainkat egyesítjük azokéval

— **(Országos vásárunk)** mai második napja már csak kevésbé volt látogatott. Az állatvásáron különösen a növendékállatokat keresték s ezeknek volt legnagyobb kelendő sége. A szarvasmarhavásár volt a legnagyobb; de a ló- és sertésvásáron is volt szép felhajtás. *Összesen kilencszázhusz átírás* történt két nap alatt a vásáron, a mi tehát elég nagy forgalmat jelent.

— **(Uj járásbírák.)** *Fodor* János, tabi és *Nunkovics* Sándor, letenvei kir. járásbírói albirákat a király, jelenlegi alkalmaztatási helyükön való meghagyással, járásbírákká kinevezte.

— **(Választmányi ülés.)** A pécsi Zenekedvelők Egyesületének választmánya holnapután (csütörtökön) délután 5 órakor a városháza közgyűlési termében ülést tart.

— **(Eljegyzés.)** *Nagy* Klémint, *Nagy* Jenő megyei tiszti főügyész leányát eljegyezte *Sakszon* Béla, magy. királyi honvédszázfőhadnagy.

hangon az öreg. — Van az öreg *Jakovnak* még borra valója, nem szorult erre!

Az öreghez közeledtem, meg akartam engesztelni:

— Csunya idő ez, ugye *Jakov*? . . . Sokáig kell még várunk!

Ugy nézett rám, mint, a ki most ébredt s szomorúan mosolygott.

— Nem is olyan rossz, uram; pedig rosszabbat érdemelnénk. De az Isten nem akarja; — felelt s aztán így folytatta: — Hát nem látta, mit tett az? Kikergettek! De az nem bántott annyira, mint mikor azt mondta (s itt felsóhajtott az öreg): »Adj ennek a kocsisomnak is kenyeret! — s keserű gúnyval ismételte fia szavait.

Ezután felugrott és haragosan mondá:

— Hát csak kocsisa vagyok én? Hej! hej! te szegény *Jakov* . . . s a fejéhez kapott az öreg s nagyot fujt.

Megrázkódott szegény s egyszerre csak kiszaladt az ajtó elé:

— Hej, korcsmárosné, gyere ki, vagy küldj valakit, rögtön! — kiáltott magánkívül.

— **(A jótékony nőegylet köszönete.)** *Báró Fejérváry* Imréné Ó méltósága, ki mindig reá gondol a szegényekre s mint vigasztaló angyal jelenik meg, hogy adományai által törölje le a szűkölködők gond és nélkülözés sajtoltá könyeit, ismét nagymennyiségű kész ruhaneműt küldött a nőegyletnek a szegények számára, kiknek nevében ez uton mondanak szíves és hálás köszönetet a jótékony hölgyek, nemkülönben *Kirchmeyer* Félixné és *Zsiga* Lászlóné urhölgyeknek, kik szintén több kész ruhaneműt küldtek azonnali kiosztás végett. A népkonyhára ujabban adakoztak 10—10 koronát *Lexa* Károlyné és *Kovácsfi* Kálmán.

— **(Államvizsga.)** *Lázár* Gyula, paksi joggyakornok, ki jogi tanulmányait a pécsi püspöki jogliceumon végezte, tegnap délután három órakor a jogtudományi államvizsgát egyhangulag letette.

— **(Kövezik a kaposvári utcát.)** Végre-valahára a vége felé közeledik a kaposvári-utca rendezése. Szép sikra bemetszették azt a nagy dombot, mely oly hosszú-hosszu időn át eléktelenítette a város e részét s szép egyenesre megcsinálták magát az utcát. Most, miután mindezzel már elkészültek, hát kövezik az utcát. Kikövezik a gyalogjárókat két oldalról s jó erős kocsiutat csinálnak s ha ezzel is készen lesznek, a kaposvári-utca is rendezett állapotban fog előttünk állani s csak még a kálvária-utca rendezése, mely szintén javában folyik, vár még szerencsés megoldásra, ha ugyan a végeredményben szerencsésnek leszen mondható, tekintetbe véve ama kárt, mit a rendezés már eddig is okozott s esetleg a továbbiakban fog okozni. — Kívánatos volna, hogy a rendezés minél hamarabb véget érne, mert oly nagy sár van állandóan azon a környéken, hogy ugy a gyalog, mint a kocsiforgalomnak nagy akadályul szolgál.

— **(Áthelyezett tanító.)** A vallás-és közoktatásügyi m. kir. miniszter *Lucsánszky* László, gorica-i állami elemi iskolai tanítót a facseti állami elemi iskolához, jelen minőségében, áthelyezte.

— **(Rablók az erdőben.)** Komló és Hosszuhetény között a kövesdi erdőben már valami két hónap óta tartózkodik három, baltával és késsel ellátott csavargó, kik megtámadják és pénzüktől kifosztják az erdőn

— A nagy szélben úgy hangzottak az öreg szavai, mintha messziről jönnének.

Ősz haja lobogott a szélben s csakugy csurgott róla az eső. A zápor újból megeredt, de az öreg nem mozdult helyéből. Arcáról csurgott a víz — talán könnyekkel keverve, ki tudja? arca rettenetesen haragos volt e pillanatban. Ugy tűnt fel előttem, mint az indusmesék felhőző mágusa.

Végre egy rongycs cseléd jött ki. *Jakov* odaadta neki a pénzt s a lovakhoz sietett. Pillanat alatt befogta őket, aztán a kocsira ült.

Én és *Milivoj* némán néztük az öreget.

— Hát a fiad? — kérdé *Milivoj*.

Az öreg ránk nézett s kitört belőle a harag.

— A fiam, ugye? Nekem nincs fiam! Mondjátok meg mindenkinek, hogy Székézdics *Jakovnak* nincsen fia. Az öreg *Jakov* . . . kocsis. Jegyezd meg jól: nekem nincs fiam . . .

Kétségbeesett szavak voltak, tele keserűséggel s önostorzó gúnyval. »Megőrült« — gondoltam magamban s beszélni akartam vele, de az öreg nem várta be, hogy beszéljek,

Üzletemet véglegesen felosztatom és a raktáromon levő összes árukat

VÉGELADÁS

utján teljesen kiárusítom.

Kiss Zsigmond

Pécsen, Széchenyi-tér Takarékpénztári palota.

Végeladás!!

átjárókat. Ilyen rablás történt tegnapelőtt is a kövesdi erdőben. Ugyanis Kovács János bányász fizetését szombaton este későn kapta ki a komlói bányában; hát ott maradt éjszakára és csak vasárnap reggel indult haza. — Mikor a kövesdi erdőben járt, egyszerre három ismeretlen csavargó ugrott elébe, kik baltával és késsel voltak felfegyverkezve s pénzt követelték tőle, fenyegetvén, hogy különben megölik. A megrémült bányász át is adta nekik összes pénzt, mintegy tizenhét koronát. Ezzel ezután a rablók eltűntek az erdő sűrűjében s engedték menni a kifosztott bányászt, ki feljelentette az esetet a hosszúhetényi körjegyzőnél. A körjegyző értesítette a rablók garázdálkodásáról a pécsi járási főbírói hivatalt is s most a legszélesebb körben indítják meg a nyomozást a rablók után.

— **(A köztisztviselők kedvezménye és a végrehajtók.)** A kereskedelmi miniszter több felmerült eset alkalmából kimondta, hogy miután az államvasutak vonalain biztosított utazási kedvezményre a miniszter-tanács által jóváhagyott szabályzat értelmében csak a rendes alkalmazásban álló, tehát évi fizetéssel és nyugdíjgénylyel bíró véglegesen alkalmazott állami és törvényhatósági tisztviselők tarthatnak igényt, ebben a kedvezményben nem részesíthetők a bírósági végrehajtók, mint akiknek állása nélküli a szóban forgó kelleket.

— **(Sötét bűn.)** Dreschler Anna, egy kilencéves lipódi kis leány, sötét bűn elkövetése miatt vádolt be a hatóságnál egy szatóc-boltost. Az illető ugyanis a kisleányt, mikor az boltjába ment, mindenféle ígéretekkel becsalta a szobájába és ott megbecstelenítette. A bevádolt boltos természetesen tagadja a sötét bűnt; sok azonban a terhelő adat ellene s most a bíróság feladata a valóságot ez ügyben megállapítani.

— **(Szegény a magyar.)** A francia lapok egy kis statisztikát állítottak össze arról, hogy a kiállítás ideje alatt a különböző nemzetek milyen arányban voltak képviselve a francia büntető bíróságok sorompói előtt, nevezetesen pedig, hogy milyen deliktumok miatt. — Az angol és amerikai vádlottak többnyire zsebmetszés, a németek, oroszok, spanyolok leginkább csalás, a belgák és törökök jórészt ittasságban elkövetett becsületsértés és hatóság elleni erőszak, az olaszok veszélyes eszközzel elkövetett testi sértés, az arabok közbotrány

hanem a lovak közé csapott s kihajtatott az utra. Künn a zápor várta s a távolban erősen villámlott; a fehér villámfényben méltóságosnak találtam az öreget. Arcát és szakállát glóriászerű fény övezte. Menydörgött s a kocsit a legnagyobb sebességgel vágatott el a hegyekbe.

Sokáig néztem utána. A kocsit robogása nemsokára már nem hallatszott a nagy zúgásban. Az eső is kegyetlenebbül esett, mint előbb, a menydörgés pedig megreszkettette a levegőt s visszhangja úgy hangzott a hegyekben, mintha mély, földalatti tóban halna el. Sokáig tartott így, de végre mégis lecsendesedett a vihar s csak az eső esett egyhanguan; — végre ez is megszűnve, derűlni kezdett az ég. Az uton egy régi divatu kocsival találkozunk. Feketébe öltözött urind takargatott be maga mellett egy csinos leánykát, a ki gyengéden simult hozzá, a nő pedig megsimogatta arcát s édesen suttozta: »Fehérekem, aranyos Fehérekem«.

Milivoj mérges arcot vágott s elhajtatott mellettük; a kimosott uton nemsokára egy tisztásra értünk.

Ott délen, Velebit csucsá fölött egyre tornyosultak a fellegek, alig lehetett tőlük a hegyet látni. Keleten fényes szivárvány tünt fel az égen, mely mint egy fényes öv kötötte össze az eget a hegységgel, mely úgy tündökölt az eső után, mint a hegyek egészséges leányzója.

okozás és szemérem elleni deliktumok, a magyarok pedig koldulás miatt ítéltettek el. — Ebből kilátszik, hogy a magyér külföldön is szegény. Isten tudja, jobban szeretnők, ha a mi külföldön mászkáló magyarjainkat is inkább azért ítélnék el, mint a belgákat és nem — koldulás miatt.

— **(Tolvaj asszony.)** Klein Ignác, sellyei kereskedő üzletében, kendőt akart vásárolni Végh Anna, ottani lakosnő. Meg is tetszett neki egy szép tarka kendő, de nem adták neki oly olcsón, a hogy kérte, elvitte — ingyen. Ugyanis egy őrizetlen pillanatban a zsebébe rejtette és el is távozott. De a lopást a kereskedő még idejekorán észrevette és a tolvaj asszonyt elcsípték. Most a bíróságtól várja büntetését az ingyen vásáráért.

— **(Víz helyett lugot ivott)** Özv. Starr Jánosnénál nagy mosás volt tegnap s ma. A mosásra szánt lug egy részét kannában tartották a konyhában. Az özvegy asszony szép leánya, Gizella, mosás közben megszomjuhozott, neki esett az egyik kannának s jót húzott belőle. Néhány perc múlva olyan rosszul lett, hogy orvosért kellett szaladni, a ki rögtön gyógykezelés alá vette a szerencsétlen leányt, a ki ivóvíz helyett mosáshoz szükséges lugot ivott, összeeserélvén a kannákat.

— **(Segíts magadon.)** Ismeretes ez a közmondás, hogy »Segíts magadon, az Isten is megsegít.« Keile István, szegény napszámos is ismerte ugylátszik ezt a közmondást s felfogta ennek jelentőségét. Nem volt munkája s ennivalója sem. Éhezett s az éhség vitte arra, hogy a máséhoz nyuljon s ilyképp segítsen magán — gondolta, hogy talán majd az Isten is megsegíti. Csalódott. Szomszédjától Hanc Jakabtól vitt el apránként tüzelőt, kenyeret, baromfit, stb. A károsult észrevette, hogy enyves kéz garázdálkodik a háza táján s lesbe állt. Éjtél tájban nyakoncsipte a tolvajt Keile István személyében, a kit feljelentett.

— **(Családi dráma.)** A ma már nem szokatlan családi drámák egyike történt a minap Lipódon. Ott lakik Mathesz András, a ki nem a legjobb egyetértésben él a feleségével és a fiával. Folyton civakodtak s ennek az lett a következménye hogy Mathesz Andrásné a fiával egyetértve, az örege rátámadtak s azt véresre verték. A »dráma« ügyében most a bíróság folytatja a vizsgálatot.

— **(Párbaj az utcán.)** Angol flegmával s meggyfa botokkal intézték el Scheibel Róbert és Frei Kálmán a köztük felmerült különbségeket a Hétféjedelem sarkán ma délelőtt. A velük született angol flegmával nem törődtek azzal, hogy a felmerül incidenssel a nagy nyilvánosságot zavarják, hanem hangos szóváltás után a meggyfa pálcákat hozták forgalomba s botrányt csináltak az utcán. Ügyüket hamar elintézték egymásközt, mielőtt a rendőség, melyet rögtön hívtak, közbelépését igénybe vették volna. Mire a rendőr a tett színhelyre ért volna, addigra, jól helyben hagyva egymást, a látóhatárról, különböző irányban eltűntek.

— **(Szerelmes jogászyerek.)** E címen vasárnapi számunkban a napihírek között egy közlemény jelent meg a mely a szóban forgó joghallgató urra, kinek inkognitóját diszkrétül nem árultuk el, nem éppen kellemes benyomást tett s most annak a kijelentésére kér fel ő bennünket, hogy az a kis kaland nem szöszterint úgy történt meg, a hogy a cikkben megvan írva. Készséggel eleget teszünk ezen kívánságának annál is inkább, minthogy már eleve azon szándékkal irtuk meg közleményünket, hogy az ne a valóság benyomását tegye az olvasóra, hanem mint egy érdekes apróság élénkítse a hírek rovatát, bár egy kis változtatással az tényleg megtörtént. Készségesen kijelentjük, az ő információjának alapján, hogy személyazonosságának bebizonyítására csupán fényképével ellátott indexét vitte magával, az újraoltási bizonyítványát, keresztlevelét stbit pedig otthon hagyta, továbbá,

hogy a leckéztetés alatt nem izgett-mozgott, gallérját és nyakkendőjét sem igazgatta, sőt nem is köszörilte a torkát. Fenti címen megírt közleményünknek alapja tehát van, még pedig erős alapja, csak egy-két részletében szenved, ha a valót ismeri valaki, némi módosulást. Hogy pedig azzal a közleménnyel sérteni nem akartuk, a joghallgató urat, eléggé bizonyítja azt a cikk humoros hangja is, mely végig vonul az egész közleményen.

— **(Jelentés a vízről.)** A Tettye vízállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: Folyó hó 27-én reggel hat órakor a tettyei víztartóban 640 kbm., az ellentartóban 565 köbméter víz volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 872 köbméternek találtatott.

— **(Tolvaj csösz.)** Rév pusztán Elversz Rudolf ottani lakos, magtárából több izben kukoricát loptak el. — A lopást végre észrevették s a feljelentés folytán megindított nyomozás azt a furcsa dolgot derítette ki, hogy a tolvaj az éjjeli csösz volt. Az persze tagadja, hogy ő volna a tettes, de még eddig minden jel arra vall, hogy bizony ő dézsmálta meg éjjelenként a magtárt, a mit annál biztosabban tehetett, mert hiszen rá volt bízva az — őrizete!

— **(Germanizáló magyar állampolgár.)** Szigetvárról írják, hogy Weiner Lajos, ottani fényképész a szolgabíróshoz német nyelvű folyamodványt nyújtott be, melyben az iparához szükséges mérgek beszerzésére engedélyt kér. Hegyessy János főszolgabíró a következő hivatalos választ intézte a germanizáló fotografushoz: »Szigetvári járás főszolgabírájától 11479/960. Végzés. Törvényeink értelmében az idegen ajku lakoságnak saját anyanyelvén van joga beadványokat intézni a hatóságokhoz. — Folyamodó azonban biztos tudomásom szerint, nem csak, hogy tud magyarul, hanem anyanyelve a magyar, állampolgár és jövedelmét is majdnem kizárólag magyar emberektől várja, ennél fogva tőle joggal megvárható, hogy kérvényét is magyar nyelven szerkesztsze. Miért német nyelvű beadványát visszautasítom. Szigetvár, 1900. nov. 21. Hegyessy s. k. főszolgabíró.« A főszolgabíró hazafias intézkedését Szigetvárott közmegelekedéssel vették tudomásul.

— **(Álkulcsos tolvajok.)** Belvárd községben Király János ottani lakos padlásán tolvajok jártak a minap. A padlásajtót álkulcsal nyitották fel s elvittek onnan egy csomó élelmiszert és gabonát. A lopást a károsult észrevette ugyan még akkor éjszaka, mikor a tolvajok ott jártak, de már persze akkor, mikor a lopás megtörtént. Hogy kik voltak és merre mentek az alkulcsos tolvajok, eddig még nem tudják.

— **(Megvert ember.)** Megyefán véres eset történt a minap. Mátyás József ottani lakost, ugyanis este az utcán két ember megtámadta és botokkal véresre verte. Az est sötétben a tetteseket nem bírta felismerni a véresre vert ember, a ki most a bíróságnál tett az esetről jelentést, hogy nyomozzák ki az ismeretlen támadók kiletét.

— **(A magyar újságkiadók országos szövetsége)** tegnapelőtt Budapesten Zilahi Simon elnöke alatt választmányi ülést tartott. Elnök üdvözölte a szép számban egybegyűlt tagokat s jelentette, hogy a Pécsen tartott választmányi ülés óta eltöröltetett a hírlapbélyeg, melynek jótékony hatását ma már minden vonalon érzik. Azóta megindította a szövetség az újságkiadók lapját. — Rábel László titkár jelentést tett a kiküldött szűkebb bizottság munkásságáról. Különösen a lapok hirdetési ügye s a zuglapok elleni akció foglalja most le az elnökség idejét. Erre vonatkozólag azt az indítványt fogadta el a közgyűlés, mely szerint a szűkebb bizottság ezután minden hónapban legalább egyszer ülésezik; erre a gyűlésre mindenki hivatalos, kit a lapok ez életbevágó ügye érdekel. A hirdetési ügygyel és a zuglapok megrendszabályozásával foglalkozó bizottság előadója Sümegi Vilmos lett.

Fontos indítványt nyújtott be *Wachsmann* Henrik, ki a papírárak drágulását hozván felokul, ajánlja, hogy a lapok komolyan foglalkozzanak a hétfői szám megszüntetésével. — *Zilahi* Simon elnök úgy tartja, hogy több körülmény játszik közbe, hogy ezt a fontos dolgot még nem lehet tárgyalni, de a szövetség ezt is bevonja programjába. Hangsúlyozták a gyűlésen, hogy utóbbi időben a fővárosi lapok hirdetői az elüljáróságok részéről igen sok zaklatásnak vannak kitéve. Ez igazságtalan zaklatások ügyében a szövetség gyors, sürgős orvoslást kíván s megbizta *Szávay* Gyula elnökhelyettest, ki a tisztességtelen versenyről szóló ankéten is résztvett s ott a lapok jogos igényeit vette védelmébe, hogy ez ügyben sürgősen eljárjon s ez abszurd intézkedéseket még csirájában elfojthassa a szövetség. A bécsi és más külföldi kereskedők például szabadon kínálhatják nálunk áruikat, de a magyar tisztas kereskedőket büntetik, zaklatják. Több elvi és kisebb jelentőségű ügy tárgyalása után *Zilahi* Simon elnök az ülést berekesztette.

(**A főispán Budapesten.**) Mint tegnap este megjelent lapunkban előre jeleztük, báró *Fejérváry* Imre dr. főispán a ma reggeli gyorsvonattal Budapestre utazott. A főispán Budapestről csütörtökön az esti gyorsvonattal jön haza Pécsre.

(**Megtört rabszökevények.**) Hiába, csak humánus lehet a mi börtönügyünk, mikor úgy megszeretik a csavargók a börtönt, hogy ha meg is ugorhatnak, mégis visszatérnek a börtönbe. Így tett legalább két csavargó, ki rendőrségünk előtt már eléggé ismeretes. *Szinger* Frigyes az egyik, *Gondos* István a másik, kik betörés gyanuja alatt lettek elfogva ezelőtt pár héttel, de ez nem bizonyult be eddig rájuk s mint hely és munkanélküli csavargókat tartotta börtönben őket rendőrség-

günk. A két jómadár szombaton reggel lekérezkedett a kóterből, hogy majd ruháikat kimossák a városháza udvarán a kútnál. Az udvarról azután egy őrizetlen pillanatban — megugrottak. El is mentek Szigetvárig, innen azonban *Gondos* István visszafordult és vasárnap déli harangszó előtt csak beállított a városházára. A kapu alatt a rendőrőrmester fogadta, szólván:

— No hát megéheztél, Pista?

— Meg ám, kérem alássan.

— Hát a Szingert hol hagytad?

— Jön az is. Rácvárosnál hagytam el.

És *Gondos* István sietett be a börtönbe, hogy le ne maradjon az — ebédről. *Szinger* Frigyes ugyan ő Szigetvárról hagyta el; de mégis jól gondolta, hogy az is visszajön. Mert *Szinger* is beállított vasárnap este a rendőrségre és bűnét megbánva kérte, hogy fogadják be ismét a rabok közé, mivel nem ér semmit az a csavargás. Hideg is van, meg azután nem ad neki enni senki. Mig a börtön meleg és enni is csak jut minden napra valami. A megtört rabszökevények azóta a legjámorabb lakói a börtönnek s talán el se akarnak majd menni, ha letelik a csavargásért rájuk mért büntetésük. Mert ilyenkor bizony a csavargónak legjobb a — börtönben!

(**Lóversenyek Pécsen.**) A vármegyei lótenyésztési bizottság tegnap délután három órakor ülést tartott a vármegyeibazán id. *Jeszenszky* Ferenc, orsz. képviselő, elnökléte alatt, hogy megbeszélje a pécsi nyolcadik huszárezred tisztikara által a jövő év május tizenkettedikén Pécsen rendezendő lóversenyhez való hozzájárulást. A bizottság a mezőgazdasági bizottsággal karöltve lódíjazással ohajtja a lóversenyt egybekötni s e célból felír a fölmívelési miniszterhez, hogy a lódíjazás céljaira államsegélyt utalványozzon. *Díjazva* lennének csikók, anyakancák, egy-, két és

hároméves kancák. Lenne rendezve *gazdák* lóversenye és kocsi-versenye is; továbbá vadászverseny és díjlovaglás. Továbbá kettős fogatok ügetőversenye; akadályverseny, díjugratás, urlovasok akadályversenye, bérkocsi-verseny és sikverseny. A bizottság megkeresni határozta Somogy és Tolnavármegyét is, hogy azok is belevonassanak a versenybe. Végül *Sey* László kir. tanácsos, alelnök, itj. *Brázay* Kálmán és *Mándy* Béla tagokból álló bizottság küldetett ki, hogy a rendezést a huszárezred tisztikarával részletesen megbeszélje.

(**Cine mintye.**) Liptód község német és szerbajku lakossága már régóta viszálykodásban él. Különösen a *Reisinger* és *Miskovits* család tagjai viseltetnek egymás iránt ádáz gyűlölettel, melyből folyólag oly rémes eseteket jegyez föl a bünkrónika, minők talán csak a Montecchi és Capulet-család történetében olvashatók. Nem tekintve a véres összeütközéseket, melyek a két család tagjai között évek óta előfordultak, három gyilkosság is fűződik ehhez a gyűlölködéshez, melynek áldozatai sajátságos véletlen folytán mind a Miskovics család tagjaiból kerültek ki. Mintegy kilenc év előtt az apák között folyt harcban az öreg *Miskovits* maradt holtan a csata színhelyén. *Reisinger* János lelőtte. Alig, hogy a gyilkos *Reisinger* fogságából megszabadulva, hazakerült, megújult a régi harc. Véres összeütközések egész láncolata tartja a lefolyt éveket, mig nem egy év előtt az öreg *Miskovits* sogornőjét találták meg szétzuzott koponyával az uton. Maga az öreg *Reisinger* is egy veresedés alkalmával olyan sérüléseket szenvedett melyek több napi betegeskedés után halálát okozták. Az öreg halála után fiaik folytatták a gyűlölködést. Ennek a családi gyűlölködésnek most már a fiatalok közt is van véres áldozata. Ugyanis az agyonlőtt *Miskovits*nak 21 éves *István* nevű fia

IV.

Tivadar egyedül maradt a szalonban s ábrándozva sétálgatott föl s alá.

— Most, mikor már milliomos lettem, ime, még egy pillanatig sem tervezgettem . . . De hát mitevő legyek én voltaképen azzal a pár milliócskával? Hátha a költségvetésemet csinálnám meg . . . Hiszen ez nem rossz gondolat.

Leült az asztal mellé, kivette a zsebéből a jegyzékönyvét, íróját és jegyezgetve motyogott:

— Mondjuk, bevétel: száztizezer frank évi jövedelem . . . De elég-e ez? Hüm! hüm! Jó lesz talán, ha ez utóbbi tételt hatvanezerre kerekitem ki.

Künt egy szolga hangja volt hallható:

— Legyen szives uram bemenni. Mindjárt értesitem a gróf urat.

Chandolard Tivadar, folyvást az asztal mellett ülve, anélkül, hogy visszafordult volna, tovább jegyezgetett.

— Lépjen be, lépjen be érdemes barátom, Brodin; hozta Isten, fekete kabátjával, fehér nyakkendőjével és ama kétmilliócskával, melyet a számomra hozott. Megengedi ön, hogy egy összeadási műveletet bevégezzek?

— Bocsánat uram, de én nem vagyok Brodin, fehér nyakkendőm sincs s egyáltalában nem hoztam önnek két milliócskát, melyre várni látszik . . . Egyébiránt — tevé utána az érkezett — alázatos szolgája!

Chandolard Tivadar zavartan üdvözlé a vendéget.

— Alázatos szolgája, uram . . . Épen a jegyzőt várjuk, ki Kernol kisasszony számára házassági szerződést csinál s ilyenkor, tudhatja ön . . .

— Mindenesetre kegyetlen próba volt, mely fájdalmat okozott.

— Téged sirásra fakasztani ily napon! Ej, csunya apa! Ha ön rögtön bocsánatot nem kér, nem ölelem meg.

— Nem akarom magamat ily büntetésnek kitenni. Nos, Berta, akarsz-e nekem megbocsátani?

— Készséggel.

— No lásd, Mari.

— És én is épp úgy megbocsátok önnek, atyám, mint anyám megbocsátott . . . Most pedig Móric, foglalkozunk kissé összeesküvésünkkel.

— Össeesküvés? ki ellen? — kérdezte a gróf.

— Anyám és te ellened.

— De hiszen ez nagyon rossz!

— Hallgassatok meg először s aztán méltatlankodjatok. Ti a szemére vetettétek Móricnak, hogy három hét múlva elutazik s leányotokat magával viszi mindjárt az esküvő után való nap . . . Azt mondjátok: mégis ha egy hónapig maradnánk, mielőtt bucsut vennénk! . . .

— S ön volt az — folytató Móric — a ki engem arra készítetett, hogy folyamodjam a miniszterhez Franciaországban tartózkodásom határidejének egy hónappal való meghosszabbításáért.

— Bizonynyal.

— Nos, én nem fogadtam szót önnek.

— Ön?

— Egyikünk sem. Ha mi egy hónappal tovább időzünk itthon, a megválás annál kinosabb. Ez mit sem érne. Mi mást gondoltunk ki; nevezetesen azt, hogy mi négyen sohasem hagyjuk el egymást.

került bonckés alá, a kit a gyilkos apának 19 éves fia. — a verekedés közben kapott ütlegek megtorlásául — konyhakéssel ejtett szurással terített le. A gyilkos magajelentkezett a mohácsi kir. járásbírósnál, melynek vizsgálóbizottsága kiszállott a helyszínére a boncolás megejtése és a gyilkosság körülményeinek megállapítása végett. A boncolás alkalmával kiderült, hogy a nyak bal oldalát ért szurás a fej verőerét és a gégeét sértette meg. A halál a szurás után néhány perc múlva elvérzés következtében állott be. A fiatal gyilkost letartóztatták.

(Halálozás.) Filipovics János, bizováci esperes-plebános folyó hó 25 én 49 éves korában elhunyt Bizovácon, hol ma dél előtt 9 órakor szentelték be s onnét Pécsre hozzák, a hol folyó hó 28-án, szerdán délután fél négy órakor fogják eltemetni a szigeti külvárosi temető halottas házából. Az engesztelő szt. misét ugyancsak f. hó 28-án d. e. 10 órakor tartják meg a pécsi ferenciek templomában.

Művészet, irodalom.

○ Három pár cipő. Megismételték ezt a három felvonásos énekes életképet. Ifjúsági előadás volt leszállított helyárrakkal, de azért majdnem telt ház nézte végig. Ez meglepő valami, mert nálunk a leszállított helyárrakkal színrekerülő darakokban a ház kongani szokott az ürességtől. S tegnap mégis tele volt. Lehet, hogy a darab vonzotta azt a szép publikumot, lehet, hogy a vásár volt az oka a telt háznak, melyre sok idegen jött a városba. Elvégre az mindegy, a telt ház megvolt s a darab megérdemelte, hogy oly szép közönség nézte végig. Már volt alkalmunk egyszer e darabról megírni a kritikát s most újra csak ismételtük, hogy *Gergely Gizelláé*

a siker oroszán része. Eleven, jókedvű sujszter majszterné volt s a közönséget pompás hangulatba hozta. Kapott is érte sok-sok tapsot. Ismét jó partnere volt neki *Nádasy József*, mint *Flink Lőrinc*. *Lőrinc* és *Léni* fenomenális hatást értek el kupléjuk: »Nede nem megyek én sohasem a ligetbe stb.« Nagy hatást ért el *Gergely Gizella*, a »klikó« kupléval is. *Jeszenskyné*, *Szekula Sárka*, *Szirmay Olga* igen jól játszottak. Kabinet alakítást nyújtott *Vágó Béla* és *Delli Lajos*. Pompás kis sujszter inas volt *Komlóssy Ilonka*. Minden szereplőről külön kellene megemlékeznünk, mind a helyükön voltak. (C.)

○ Költő- királyunk, *Vörösmarty Mihály* élettörténete. A magyar népnek elbeszéli *Bodnár Gáspár*. Ily című, szép kiállítású és érdekes tartalmu könyvet vettünk, melyben *Bodnár Gáspár* ismert írónk valójában a népnyelvén ismerteti a költők királyának élettörténetét. Senki sem bánja meg, ha e könyvet megrendeli, mert oly ügyesen, világosan, szépen folyó magyaros stílussal van e könyvben összeállítva *Vörösmarty* élete, hogy a nép minden sorát megérti, a művelt ember pedig gyönyörködik benne. A népnek, sőt ifjúságunknak is a nagy költő születésének száz éves ünnepe, vagy a közelgő karácsonyi napok alkalmából szebb, hasznosabb könyvet alig adhatunk. Ilyen népies modorban *Vörösmarty* élettörténete eddig valóban nem forgott közkezen. Megérdemli e derék könyv, (melynek ára valóban olcsó: 70 fillér (35 kr.) hogy a legszélesebb körben terjedjen el. Megrendeléseket *Bodnár Gáspár* tanár címén Szatmárra kell intézni.

○ *Zembra Szabina*. Ez a címe *Blach William* két kötetes regényének, a melynek első része most került a könyves boltba. *Zembra Szabina* a »Legjobb Könyvek« című regénytárnak ötödik évfolyamát nyitja meg s ezt a regénytárt teszi még becsesebbé. A »Legjobb

Könyvek«-et a *Légrády* testvérek indították meg s az egyes kötetek az ő kiadásukban jelennek meg, mindig pontosan és igen csinos kiállításban, díszesen kötve. Egy-egy kötet ára 50 kr. Ily áron az eddig megjelent kötetek is kaphatók akár a kiadóhivatalban (váci körút 78) akár pedig a könyvkereskedésekben.

○ Szerződtetések. A debreceni színgazgató, *Komjáthy* ittléte alkalmával olyan hírek keringtek, hogy a fenti igazgató színtársulatunk legjelesebb erőit, mint *Csurgyay Adéit*, *Mezeyt*, *Komlóssyt* stb. mind elszerződtette. Mint a legilletékesebb helyről értesülünk, *Komjáthy* a pécsi színtársulat egy tagját sem szerződtette el s csak némelyikkel volt alkudozásban. Sőt örömmel adhatjuk közre, mint biztos hirt, hogy özv. *Tiszay Dezsőné* a közönség kedvenceit a jövő szezonra is szerződtette már s részben most folynak a szerződtetések a társulat kiváló erőivel s egyuttal az igazgatóság a drámai személyzetet is még jobb erővel fogja megújítani.

Törvénykezés.

§ *Harmínckétéves csőd*. A kaposvári kir. törvényszék közhirre teszi, hogy néhai *Riemer János* volt babódi földbirtokos ellen a volt karádi cs. kir. szolgabírói hivatal által 1858. évi febr. 25-én a vagyonbukottnak bárhol található ingó és — Horvát-Szlavonországok kivételével — a magyar állam területén levő ingatlan javaira nyitott csődügy az általános csődötömeg tekintetében a csőd törvény szabályairak megfelelően átalakítván, csődbiztosul *Kelemen József* kir. törvényszéki bíró, tömeggondnokul dr. *Rimanócy* Ferenc, helyettesül dr. *Haidekker* Károly kaposvári lakos ügyvédek nevezettek ki. Bejelentési határidő dec. 14-ike; felszámolási határnap 1900. január 14-dike.

— Hát itt maradnak önök?
— Nem, én nem mondok le állásomról . . . Azonban önöket magunkkal viszzük.
— Oly messzire!
— Én Európában maradok. Palermóba neveztek ki alkonzulnak.

Mari is sietett tóditani:

— Mind a négyen együtt utazunk el . . . Mit csinálnátok ti itt Franciaországban, míg mi a távolban élénk, megválva tőletek? Gondoljátok meg, két évi távollét mily hosszú idő, ha azt aggodalmak és könyek közt töltitek!

— Igaz!
— Nos, beleegyeztek? . . . Első sorban öntől függ ez, kedves atyám. Anyámért jót állok.
— Valóban?
— Bizonyynyal . . . Tévedtem talán?
— Oh nem, kedves gyermekem.
— Így hát megegyeztünk! Holnapután hozzá is fogunk az előkészületekhez.

Tivadar belépett. Egészen fekete öltözetet viselt. Lovagló csizmáját cipő váltotta föl, de ezen is látható volt a roppant sarkantyú, nehogy tökéletesen szakitson szokásaival.

III.

— Jó napot, kedves rokonaim, jó napot *Móric*! . . . Teringgettét uraim és hölgyeim! Hát még mindig a régi toiletteben vannak? . . . Egyetlenegy csipke, egyetlenegy

diszkaát! Hát nem lesz már semmi a házassági szerződés aláírásából?

— Remélem, hogy lesz.

— Tudják-e önök, hogy *Brodin* ur egy negyedóra mulva már megérkezik? Beértem őt, mellette robogtam el s hátam mögött hagytam rengeteg kocsijában. Ezeknek a jegyzőknek valóságos szörnykocsijuk van . . . Imbolyognak, döcögnek, nyikorognak az efféle alkalmatlanságok. Egymástól öröklük a jegyzők az ily özönvíz korából származott bárkákat. Ha a *Brodin* ur kabrioletje elpusztul, valóságos típus vesz benne el. Bátran lehetne azt a történelmi emlékek közé sorozni.

— Kocsirobogást hallok — vágott közbe *Móric*.

— Az még nem lehet a jegyzőnek a kocsija.

Mari karon fogta anyját.

— Jer gyorsan, mama. Nincs veszteni való időnk. Önöknek sincs, uraim.

— Követünk, kedves gyermekem.

Tivadar visszatartotta az épen menni készülő grótot.

— Mondja csak, bátyám . . . Bocsánat, hogy őt ily fontos pillanatban tartóztatom; de úgy látszik, őn egészen megfélekedezett az én két milliómról . . . Tudja, az én két milliómról?

— Oh nem; nagyon jól tudom . . . Az a jegyzőm dolga . . . Legyen szives vele beszélni s fogadni őt helyettünk.

— Fogadni? Oh, igen szivesen! . . . Egy kétmillió jegyzőt!

A „Turul“ cigaretta hüvely legfinomabb valamennyi gyártmány között, az egészségre nem ártalmas. Különlegessége, hogy a cigaretta egyszer meggyújtva, minden szívás nélkül is egyenletesen végig ég, teljesen szagtalan és tiszta anyagánál fogva az egészségre ártalmatlan.

100 darab 36 fillér.

Kapható minden tőzsdén és minden jobb kereskedésben.

Pécsett Engel Lajos utóda

könyv és papirkereskedésében,
postán bérmentve küldve

2000 drb 7 korona
5000 „ 15 „

Folyószám 58. Idénybérlet 58. Páros bérlet.

Nemzeti színház.

Ma, szerdán, november 28-án:

Tapolcay Dezső utolsó vendégfelléptével.

A végrehajtó.

Sylvane és Artus bohózata.

Személyek:

Chegadama	Vágó Béla
Octavie	Nagy Vilma
Brocatel	Tapolcay Dezső
Antoinette	Komlóssy Ilonka
Largilette	Delli Lajos
Pemparette	Nagy Dezső
Kazitány	Rajz Ödön
Cyprienne	Kende Paula

Holnap, csütörtökön, november 29-én:

Kurucfufang.

Bokor József történeti korrajza.

TAVIRATOK.

— **A helyzet Khinában.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Sanghaji távirat szerint *Libungcsang* életveszélyesen megbetegedett. Sürgősen magához hívatta fogadott fiát *Licsingsangot*, ki azonnal Tiencsinbe utazott.

— **El Zágrábból!** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Lipót Szalvátor* főherceg tegnap este végleg elutazott Zágrábból. Az utcákon nagy néptömeg lelkes kiáltásokkal üdvözölte a főherceget nejével együtt. A perronon dísz század állott; ott voltak a horvát bán családjával, a zágrábi érsek és sok katonatiszt. A főhercegnő temérdek virágot kapott. A vonat a „Gotterhalte“ hangjai mellett indult el.

— **Álarcos rablók.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Kalocsáról jelentik, hogy az ottani, úgynevezett „fekete“-külvárosban hat álarcos rabló betört *Schiffer* Márton jónévű kereskedőhöz. Üllegelték, majd összekötözték az egész családot; azután *batezer korona készpénzt* elrabolva megszöktek. Az egész család összekötözve, halálos félelemben töltötte az éjszakát. Reggel kiáltásaikra bementek a szomszédok s megszabadították az

összekötözött családot. A csendőrség nyomoz.

— **Nagy havazás.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Bártfa*, *Kassa* és *Eperjes* vidékén éjjel óta erősen havazik.

— **A Lónyay grófi pár elutazása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Lónyay* Elemér és neje *Stefánia* kir. hercegnő a ma délutáni gyorsvonattal Budapestről Bécsen át Kalksburgba utaztak. Ma délelőtt Lónyay gróf anyja és bátyja bucsulátogatást tettek a Hungáriában az ifju párnál.

— **Az egyetemi kör bajai.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A budapesti egyetem rektora az egyetemi kör látogatásától eltiltotta mindazokat, kik kik a legutóbbi botrányokban részt vettek. Utasította továbbá a kör elnökét, hogy a kör ügyeit további rendelkezésig a tisztikarral együtt rektori utasítás szerint és elnöki hatáskörében tovább vezesse. A kör tisztikara ma elhatározta leköszönését.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

1707. szám.

tlkv. 1900.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbírósnak 1900. évi V. I. 298. számú végzésével *Kämpf* József felperes részére *Dinesz* György alperes ellen 332 kor. követelés és jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt 2880 koronára becsült ingóságokra, a fentidézett pécsi járásbírósnak 1900. V. I. 298/2 számú végzésével az árverés elrendeltetvén, annak az alap- és felül foglaltatók követelése erejéig is, a mennyiben azok törvényes zálogjogot nyertek volna, alperes lakásán Pécsett, *Kossuth Lajos-utca* II. sz. alatt leendő megtartására határidőül 1900. évi november hó 28. napjának délelőtti 8 órája tüzetik ki, mikor a bíróság lefoglalt butorok, lakasberendezés s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhívatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató

követelését megelőző kielégítettséghez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna s ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéséig alulírott kiküldöttnek vagy írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő ezen hirdetésnek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Pécs, 1900. évi november hó 19. napján.

Engler Kálmán,

kir. bir. végrehajtó.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy ugy az **Idén** is mint tavaly jó és finom minőségű

ujvidéki

savanyu káposztát

igen olcsó árban

árusítok, miért is a n. é. közönség szives pártfogását kérve, maradtam kiváló tisztelettel:

Kerner János,

fűszerkereskedő,

»Hétféjedelem szálloda« sarkán.

Ribay Antal

bortermelő

ajánlja ujabban a párisi kiállításon kitüntetett I. minőségű **skokoi, rizling, vörös pecsenye, úgy ó asztali**

borait

hordókban és palackokban.

Kapható palackokban **Nick A. K.** és **Reeh Vilmos özv.** kereskedésében.

1 liter asztali fehér vagy siller **45** kr., 1 hectoliter **28** frt.

50 literen felüli rendelések

Apácza- és Vörösmarthy-utca

sarok

intézendők.

GÉCZY JÓZSEF épület- és butor-asztalos.

Van szerencsém a n. é. közönséget tisztelettel értesíteni, miszerint helyben, **Kert-utca 16. számú** saját házamban jól berendezett

asztalos-műhelyt

nyitottam, hol minden az asztalos-szakmába vágó munkát, ugymint **épület-, butor-, templom- és bolt-berendezéseket** a legujabb stilben olcsón és pontosan készítek.

Javitásokat gyorsan és pontosan, olcsó árak mellett elvállalok. **Konyhaberendezések** mindig készletben kaphatók.

Elegáns hajtó-kocsi
 nikkelezett tartólánczczal,
 hozzávaló
szánnal és száncsengővel
 jutányos áron eladó.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

Vérfrissítésre kiválóan
 alkalmas nagytestű, hófehér,
 emdeni keresztezésű, idei liba
 eladó.

Párja 7 frt, egy gunár 4 frt.

Berger Rezső urad. gazdatiszt Čadjevica
 (Szlavonia.)

Uj butor

gyönyörű kivitelű ujdonat uj hálószoba
 butorzat, továbbá egy pompás pohárszek
 jutányos ár mellett eladó; Király-utca
 15. sz. „Hattyu” épület.

Felső-haviboldogasszony-u. 42. sz.
 alatti házban

egy bolthelyiség
 szép utczai lakással

együtt azonnal kiadó.
 Bővebbet a „Nádor“-kávéházban.

Pécs belváros Király-utca 36.
 számú házban

egy tágas bolthelyiség

3 ajtóval, jelenleg fűszer-üzlet, lakással
 együtt a jövő május 1-ére bérbeadandó.

Látképes levelező-lapok.

Pécs városa és környéke legszebb ré-
 szeiről felvett és legszebben elkészített
látképes levelező-lapok 10 darab
 20 kr.

Schönwald R.-nél

A ki mer, az nyer!

Senki ne vegyen addig,
 míg meg nem tekintette

STARK BENEDEK FIA cég

a „GÓLYÁHOZ” címzett üzletét,
 ahol mindenki a legjutányosabb árak mellett legszebb és legdi-
 vatosabb árukat u. m.

**Ruhaszövetet, barchet, vászon-áru, valamint divatos
 női, gyermek-felöltőt meg nem tekintette.**

Különös nagy választék
 a legfinomabb perzsa és szmirna szőnyegekben, vala-
 mint függöny és ággyterítőkből.

SENSATIO!

CSIHÁLEK SÁNDOR

kárpitos- és diszitő-üzlete

Pécsett, Király-utca 34. sz.

*Ajánlja raktáron lévő nagy választékú
 kárpitozott butorait.*

Diszitéseket izlésesen és jutányos áron készít.

Pécs város és vidéke gazdaasszonyainak

a kellő helyen való takarékosága valódi művészet, állítja

KÖSZL JÁNOSNÉ kereskedő-cég

PÉCSETT, (Irgalmasok utcája 24. sz.) a „fehér kakas“-hoz.

Ezen cég ajánl **igen olcsón**, míg a készlet tart:

<p>1 kg. kávé nyersen 1 frt 12 krért)</p> <p>1 » » » Ma- nilla minőség, Cuba és Ceylon csak — 1 » 36 »</p> <p>1 kg. gyöngykávé — 1 » 50 »</p> <p>1 » Cubakávé finom 1 » 60 »</p> <p>1 » » » legfin. 1 » 80 »</p> <p>1 » Mocca » arabiai 1 » 80 »</p> <p>1 » Arany Jáva kávé 1 » 80 »</p> <p>1 » legf. pörkölt » 1 » 50 »</p>	<p>Pécs város és környékének közönsége hogy tudja meg, hogy mily olcsó és jó kávé árul Köszl, ha nem hirdeti?</p>	<p>A szesz és pálinka árának nagy adója dacára, míg a készlet tart, minden versenyen felül, ed- dig még nem létező árakon ajánl:</p> <p>1 liter jó rumot — — — — 50 krért.</p> <p>1 » finom és igen erős, zamatos rumot theához — — — — 90 »</p> <p>1 palack Tipp-Topp nevű rumot, mely min- den versenyen felül áll, 0.35 literes 50 kr., 0.7 literes 1 frt. — Egyedüli el- árusítás a »fehér kakas“-nál.</p>	<p>1 liter legfinomabb jamaikai rum — 2 frt.</p> <p>Cognac — 0.35 liter 55 kr., 0.7 liter 1 frt.</p> <p>Thea, finom, 10 deka csak — — 40 kr.</p> <p>Legfinomabb orosz karaván thea 10 deka — — — — — 80 kr.</p> <p>Cukor, leipnik—lundenburgi, — 1 kg. 44 kr.</p> <p>» » » kocka 1 » 46 kr.</p> <p>Porcukor, saját őrlés 1 kg. — — 48 kr.</p> <p>Liszt 00, kilója csak — — — 14 kr.</p>
--	---	---	---

1 kg. padló-lakk, 2 óra alatt tökéletesen szárad, nincs szaga, a legjobb s legszebb áru, csak 80 kr.

Továbbá **mindenféle fűszer-áru a legjobb minőségben** és a **legolcsóbb áron** szerezhető itt be.

Szives pártfogást kér,

teljes tisztelettel

Vidéki megrendelések pontosan és gyorsan elküldetnek.

Köszl Jánosné.